

VELIKA UPANJA DEMOKRATOV NA PRIHODNJE LETO

VODITELJ DEMOKRATOV JE ŽE NAPOVEDAL, DA BO BODOČI PRESEDNIK DEMOKRAT

Hooverjevi odnosi napram kongresu bodo zvezani z velikimi težkočami, navzlic temu bo pa skušal pridobiti predsednik obe stranki za sodelovanje pri izvedenju pomembnih odredb. — Pri izvršitvi velikega gospodarskega programa se ne sme pojaviti nobena opozicija. — Zadnja volitev je prinesla demokratom tri veliki pridobitve.

WASHINGTON, D. C., 4. novembra. — Demokratje so lahko ponosni na uspeh, ki so ga imeli pri zadnjih volitvah. Volitev jim je namreč prinesla tri velike pridobitve, ki so naslednje: kontrola v poslanski zbornici ter zmaga demokratskih kandidatov za governersko mesto v New Jersey in Kentucky.

Voditelj demokratov, Jouett Shouse, je včeraj prerokoval, da bo pri predsedniških volitvah, ki se bodo vršile prihodnje leto, zmagal kandidat demokratske stranke.

Ker bodo imeli demokratje v poslanski zbornici večino, ne bo imel predsednik Hoover tako prostih rok kot jih je imel dosedaj.

Navzlic temu je pa upati, da bo s podporo, tako republikancev kot demokratov, skušal izvesti svoj velik gospodarski program.

Demokratje bodo odločno podpirali vsako njegovo prizadevanje za odpravo sedanje gospodarske krize.

Metati predsedniku v teh prizadevanjih polena pod noge, bi bilo nezmislno in škodljivo za vso drželo.

Predsednik poslanske zbornice bo postal najbrž demokrat Garner. Ker ima zbornica nad štirideset odsekov, se bodo v vseh zavrhle važne izpremembe.

Na površje bodo prišle razne predloge, za katere se republikanci zadnjih trinajst let sploh niso zmenili.

Jouett Shouse, predsednik izvršilnega odbora demokratske stranke, je označil včerajšnjo zmago demokratov, kot znanilko velike zmage demokratov pri prihodnjih predsedniških volitvah.

Senator Fess, predsednik republikanskega izvršilnega odbora je takoj nato odvrnil:

— V volilni kampanji je igrala Hooverjeva administracija vlogo edinele v onem ohiskem okraju, kjer je bilo treba izvoliti naslednika Nicholasu Longworthu. V onem okraju je zmagal republikanec, in s tem je bila naša naloga rešena.

Shouse je rekel, da so pri včerajšnjih volitvah demokratje vsepovsod zmagali. Posebno je poudarjal zmago demokratskega kandidata za governersko mesto, H. Moorea, v New Jersey.

HARVESTER COMPANY PRIČNE Z DELOM

CHICAGO, Ill., 4. novembra. — Uradniki International Harvester Co. naznanjajo, da bo družba tekom enega tedna pričela obratovati vse tovarne v Združenih državah in Kanadi. Koncem tedna bo poklicanih na delo več sto delavcev, toda njihove plače bodo znižane od 10 do 20 odstotkov. Pred vsem bo gledala družba, da bodo najprej pričeli delati oženjeni delavci in oni, ki so bili pri družbi že več let zaposleni. Harvester Co. ima dvajset tovarn.

OTOK SE JE POGREZNIL

TOKIO, Japonska, 4. novembra. — Vsled včerajšnjega potresa, katerega je občutila cela severna Japonska, je izginil neobljuden otok Sankan blizu mesta Kamajishi. V tem kraju je bil zadnji potres najhujši v zadnjih letih, toda človeških žrtev ni bilo in tudi na poslopjih ni bilo mnogo škode. Vendar pa je več tisoč ljudi moralo prebiti noč na prostem. Potres so čutili tudi v južnem delu Japonske.

Lloyd George ni več vodja liberalcev

RAZBURLJIVI DOŽIVLJAJI MORNARJEV

Po enindvajset dneh blodnje je vrglo morje jadnico na samotni otok. — Mornarja sta zelo oslabljena.

KINGSVILLE, Tex., 4. nov. — Dva mornarja, eden na pol slep, drugi pa zelo bolan, sta danes povedala, kako sta bila izročena valovom v svoji jadnici 21 dni v Mehikem zalivu, slednjič se jima je ladja razbila ob Starvation Point.

N. H. Johnston leži v bolnici blizu smrti, njegov tovariš J. E. McCoy, pa je podoben bolj okostnjaku kot pa človeku, ker skozi 51 dni ni skoro nič jedel.

McCoy in Johnston paviata, da sta se odpeljala z jadnico samo za nekaj ur. Nedaleč od obrežja pa se je jadnica nekaj pokvarila in kmalu nato je Johnston zbolel. McCoy, ki je napol slep, ni znal voditi ladje in tako sta bila prepuščena valovom skozi 21 dni. Hrana jima je pošla in edino pitno vodo sta dobivala od dežja. Slednjič so valovi vrgli njuno ladjo na Starvation Point, ki je tedaj prišel do pravega imena, kajti Starvation Point pomeni stradalno točko. Medtem ko je Johnston ležal bolan na obrežju, je McCoy iskal školjke, s katerimi sta se prehranjevala skozi en mesec.

V medeljo sta opazila ribiški čoln, mahaje z rokami sta ga privabila k obrežju in čoln ju je rešil. Starvation Point se nahaja 35 milj od Corpus Christi in okoli 50 milj od črte parnikov.

EKSPLOZIJA V MAJNI

WHITMAN, W. Va., 4. nov. — V Whitman rudniku se je danes pripetila eksplozija, pri kateri je bilo zakopanih pet premogarjev. Danes so delavci našli dva mrtva, tri pa še pogrešajo. Oba najdena rudarja sta se nahajala eno miljo pod zemljo in sta bilo hudo ožgana.

CAPONEJA BOSTA ŠLA SKUPNO V JEČO

CHICAGO, Ill., 4. novembra. — Oba Caponeja, Al in Ralph, ki sta bila pred poroto spoznana krivi, da nista plačala dohodninskega davka, bosta mogoče v kratki z istim vlakom prepeljana v kaznilnico v Leavenworth, Kans. Ralph je na poti iz Floride v Chicago in se bo prijavil pri sodišču za svojo kazen treh let. Ako se Capone ne prijavljuje, zapade njegova varščina v znesku 35 tisoč dolarjev. Tudi o njegovem bratu Alfonzu se poroča, da je pripravljen nastopiti kazen enajstih let, kar mu je prisodil sodnik Wilkerson.

ADVERTISE
in "GLASNARODA"

OČE USTRELIL SPREMLJEVALCA SVOJE HČERE

Morilec se je sam javil policiji in priznal umor. Jezen je bil, ker se je hči vrnila pozno domov.

LA HAINEPE, Ill., 4. novembra. Ko se je sinoči Oliver E. Peck, star 27 let, pripeljal s svojim avtomobilom z Miss Jayne Casey, staro 17 let, pred njen dom, je njen oče ustrelil Pecka.

Dekletov oče dr. Clyde La Casey, star 43 let, se je sam javil policiji in je priznal umor. Dr. Casey je ustrelil spremljevalca svoje hčere, ob eni ponoči, ko sta se v družbi še treh drugih prijateljev vrnila domov. Oče je v jezi, ker je njegova hči prišla tako pozno domov, udaril hčer v obraz. Ker se je Peck potegnil za njo in se začel prepirati, je dr. Casey ustrelil nanj. Krogla je zadela Pecka v vrat. Njegovi prijatelji so ga odpeljali v bolnico, od koder je bolnišnično strežnico, ker ni vedela, kdo ga je ustrelil, poklicala dr. Caseya.

Dr. Casey je dognal, da je bil Peck mrtev. Nato je poklical šerifa, priznal svoj zločin in je prostovoljno odšel v ječo.

PRINCESE SE NE SMEJO POROČITI

Starejša Alfonzova hči je bila zaročena. — Zaroka pretrgana. — Vsi otroci imajo krvno bolezen.

PARIZ, Francija, 4. novembra. Lepa hči bivšega španskega kralja Alfonza, princesa Beatrice, je bila zaročena s svojim bratrancom Alvaro de Bourbon-Orleans, pa je bila njena zaroka preklicana. Za ta nepričakovano vestjo tiči velika tragedija, ne samo za Beatrice, temveč tudi za njeno sestro princeso Kristino.

Njen oče je kratko prepovedal moštve, ker imajo njegove hčere podedovano bolezen 'hoemophilia', to je: neke vrste krvavenja. Niti Beatrice, niti Kristina ne občutite te bolezni, toda bolezen se prenese na potomce.

Zaroka je Alfonz prepovedal, potem ko je prejel od dveh slavnih angleških zdravnikov poročila, da boste njegovi hčeri prav gotovo prenesli bolezen na svoje otroke.

Haemophilia je krvna bolezen, ki se pojavi na ta način, da prične telo na več mestih skozi kožo krvaveti in pri tem lahko bolnik izkrvavi, zlasti ako je v notranjosti telesa kakšna rana.

Poroka princese Beatrice z bourbonskim princem se je imela izvršiti meseca oktobra v Fontainebleau na Francoskem.

Vsi potomci angleške kraljice Viktorije so po njej podedovali to bolezen, katero je imel tudi bivši ruski prestolonaslednik, čigar mati je bila angleška princesa. Tudi Alfonzova žena je angleške kraljeve rodovine.

9 DNI V ČOLNU NA OCEANU

Motor čolna se je polomil. — Dva industrijca sta bila odpeljana na morje. — V nezavesti, ko sta bila rešena.

Dva newyorška izdelovalca ženskih ročnih torbic sta se v nedeljo 25. oktobra z motornim čolnom odpeljala na ribji lov. David Warshauer, star 31 let in njegov svak Irving Tushyner, star 28 let.

Oba sta imela namen nekaj časa loviti ribe, nato pa zasidrati čoln v Sheepshead Bay za zimo. Isti dan sta tudi kupila čoln.

Ko jima je motor odpovedal, sta vse vzela za šalo. Še celo prvo noč nista bila prav nič vznemirjena, dasi je bila noč zelo mrzla. Svojo nevarnost pa sta spoznala šele tretji dan, ko ni bilo od nikoder pomoči.

Njuni sorodniki so naznanili policiji, da sta Warshauer in Tushyner odšla z motornim čolnom na ribolov in da se nista vrnila.

Pristaniške oblasti so takoj poslale obrežno patrolno ladjo Clyahoga, da ju poišče.

Po dolgem iskanju je ladja zapazila v daljavi čoln, ki ga je veter premetaval po valovih. Ko se ladja približala čolnu, opazi kapitan, da oba ležita na dnu čolna pokrita z mornariškim platnom, s katerim se pokriva motor. Oba sta bila brez zavesti.

Prepeljali so jih v bolnišnico na Staten Island, ker sta bila slaba, da bi mogla biti prepeljana vsak na svoj dom.

Šele po nekaj urah sta prišla k sebi in sta povedala, da sta zadnji dan opustila vsako upanje, da bi bila rešena ter da sta bila pripravljena na smrt.

"OGRSKI KRALJ" SE VOZI S KOLESOM

LOUVAIN, Belgija, 4. novembra. — Nadvojvoda Otto, katerega smatrajo Madžari za svojega kralja, je že tretje leto dijak na vseučilišču v Louvain in se vsako jutro pelje s kolesom v šolo iz gradu Steenockerzeel blizu Bruselja.

Otto je sar 19 let in je sin zadnjega avstrijskega cesarja Karola in cesarice Zite. Otto ima svoje dvornike kot cesar in vsa njegova oklica ga nazivlje "vaše veličanstvo". Mesto cesarske kroge pa nosi navadno dijaško čepico in mesto, da se vozi v zlati kočiji, poriva vsak dan svoje kolo v šolo.

FAŠISTI ZAHTEVAJO VARSTVO

PARIZ, Francija, 4. novembra. Italijanski fašisti v Parizu so italijanskemu konzulatu predložili zahtevo, da jih varuje pred italijanskimi protifašisti.

Protifašisti so zahtevali, da se fašisti izženejo iz Francije. Na vratih hiš, kjer stanujejo fašisti, so bili nalepljeni letaki z naslednjim besedilom:

— Tu stanuje fašist. Izženite ga, ali pa ga bomo mi usmrtili.

HERBERT SAMUEL JE PREVZEL VODSTVO NAD LIBERALCI

LONDON, Anglija, 4. nov. — David Lloyd George, je danes odstopil kot voditelj liberalne stranke, katero je vodil nad petindvajset let. Istočasno je tudi izjavil, da ni pripravljen prevzeti nobenega mesta v stranki. Ta svoj sklep je pojasnil v pismu, ki ga je poslal Sir Herbertu Samuelu.

Takoj nato se je vršila seja zastopnikov liberalne stranke, in pri tej priliki je bil izvoljen Sir Herbert Samuel naslednikom Lloyd Georgea.

Lloyd George je zato odstopil, ker je nastal razkol v liberalni stranki, ki se je, kot znano, razcepila v tri dele. Dva dela sta obljubila podporo narodni vladi Ramsaya MacDonalda.

Prvotnim principom stranke so ostali zvesti le Lloyd George in njegovi trije tovariši.

Bodočnost Lloyd Georgea, torej moža, ki je tekom vse vojne vodil usodo Anglije ter ima v sedanjih poslanskih zbornici samo tri pristaje, je zavita v temo.

Zaenkrat je Lloyd George brez vsakega vpliva, toda politični opozovalci pravijo, da bo zopet kmalu stopil na površje.

Kot vam je znano, — je pisal Herbertu Samuelu — odločno nasprotujem smeri, ki jo je zavzela liberalna stranka. Položaj se pa mora prej ali slej razjasniti. Da ne bom svojim prijateljem povzročal kakih neugodnosti, vam naznanjam, da ne bom kandidiral za noben urad v stranki.

ŽRTEV RAZMER

Murray Seger, star 26 let, iz Brooklyna, je bil že dalje časa brez dela. V obupu se je ustrelil in se sedaj bori s smrtjo v bolnici.

Proti OMOŽENIM UČITELJICAM

V Detroitu ne bo prihodnje leto mogla poučevati v šoli nobena poročena učiteljica.

DETROIT, Mich., 4. novembra. Šolski urad je naznanil, da učiteljice, ki so poročene in se morejo prostovoljno odpovedati svoji službi ne bodo spomladi več imele priložnosti podaljšati pogodbo za poučevanje.

Izmed sto učiteljic, katerih možje so tudi učitelji, ali pa imajo kako drugo mestno službo, jih je samo 18 prostovoljno odpovedalo službe.

Šolski nadzornik Frank A. Gorman je izjavil:

— Vemo, da so omožene učiteljice zelo sposobne v svoji službi, toda v taki krizi, kakor se dežela sedaj nahaja, mislim, da je krivica, ako mož in žena vlečeta plačo od mesta. — V mnogih slučajih sta mož in žena skupno dobivala od mesta plačo do \$800 na mesec.

Naročite se na "Glas Naroda" — največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

DENARNA NAKAZILA

IZVRŠUJEMO ZANESLJIVO IN TOČNO KAKOR VAM POKAŽE NASTOPNI SEZNAM

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Din 500	\$ 9.45	Lir 100	\$ 5.70
Din 1000	\$ 18.60	Lir 200	\$ 11.20
Din 2500	\$ 46.00	Lir 500	\$ 27.15
Din 3000	\$ 54.90	Lir 1000	\$ 53.75
Din 5000	\$ 91.00		
Din 10,000	\$ 181.00		

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Pristojbina znaša 60 centov za vsako posamezno nakazilo, ki ne presega zneska \$30.—, za \$35.— 70 centov, za \$40.— 80 centov, za \$45.— 90 centov, za \$50.— \$1.—, za \$100.— \$2.—, za \$200.— \$4.—, za \$300.— \$5.25.

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v gotovini, ali v dolarjih, dovoljujemo še boljše pogoje. Pri velikih nakazilih priporočamo, da se poprej s nam plemenim potom sporazumejo glede načina nakazila.

Nujna nakazila izvršujemo po CABLE LETTER za pristojbino \$10.—

Sakser State Bank

82 Cortlandt Street New York, N. Y.
Telephone Barclay 7-0800

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President L. Benedik, Treas.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Na pol leta	Za inosemstvo za celo leto	\$7.00
Na četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$9.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno nedeljo in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejane bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

KAJ BO Z INDIJO

Od izida angleških volitev je bilo odvisnih več važnih problemov, predvsem pa problem Indije.

Takozvana narodna vlada, je dobila toliko glasov kot še nikdar nobena vlada v zgodovini Anglije.

Kot načelnik te vlade je Ramsay MacDonald zopet prevzel vodstvo angleškega naroda, in vse kaže, da se je ršitev indijskega vprašanja pomaknila precej v ospredje.

Ministrski predsednik Ramsay MacDonald je tekom vse volilne kampanje zatrjeval, da je namen Anglije dati Indiji veliko mero samouprave.

Kot predsednik angleško-indijske konference je izrazil željo, da bi se rad vrnil na svoje mesto posebno zaradi tega, da bi izpolnil obljubo angleške vlade, da da milijonom Indijcem vlado, po kakršni hrepene.

Ko bo prišlo na vrsto indijsko vprašanje, oziroma ko bo treba vpoštevati zahteve indijskih nacionalistov, bo najbrž naletel MacDonald na močan odpor pri konservativnih članih kabineta.

Predvsem mu bodo nasprotovali lord Peel, Sir Samuel Haare in Austen Chamberlain.

Nasprotno mu je pa zjamčena pomoč drugih članov kabineta, posebno lorda Sankeya, ki je natančno poučen o indijskih zadevah.

Pod takimi pogoji se bo MacDonald nemara posrečilo prepričati kabinet o upravičenosti svojega stališča, da je treba indijski problem urediti sedaj ali nikoli.

Ker ima sedanji kabinet znatno več članov kot jih je imel prejšnji, bo ugodna rešitev indijskega vprašanja odvisna predvsem od novih članov.

Zaenkrat se še ne da reči, kakšne politike se bo lotila vlada pri prihodnji seji angleško-indijske konference, ki se bo vršila sredi tekočega meseca.

Voditelj indijskih nacionalistov, Mahtma Gandhi, ni hotel povedati svojega mnenja gleda izida angleških volitev, dočim so njegovi tovariši izrazili bojazen, da bo vlada, zavedajoča se svoje moči, razvala z Indijo manj liberalno, kot je bilo pričakovati od delavske vlade.

Gandhi nima dosti upanja, kajti dosedaj ni vlada ugodila še nobeni njegovi zahtevi in tudi ni pokazala resne volje, da ji je pripravljena ugoditi.

Naši po Ameriki

1. novembra je umrl v Clevelandu Joseph Sigmund, star 57 let. Ranjki je bolehal zadnjih 6 mesecev. Doma je bil iz vasi Hoče. Zapuščena žena Ana in šest sinov ter dve hčerki.

— 2. novembra zjutraj je preminul v St. Alexis bolnici v Clevelandu dobro poznani rojak Frank Močnik. Pokojni je bil star 38 let ter doma iz vasi Blagovica na Gorenjskem, kjer zapuščena sestra. Pokojni je dolgo vrsto let vodil krojačnico. Zapuščena zalujčica soprogo, ki je hčer poznanege Lawrence Urbanija, sedaj bivajočega v stari domovini, in tri otroke, Frank, Marian in Edna.

V Ameriki se je nahajal 18 let.

— V soboto večer je prodajal časopis, kot ponavadi, 15-letni Stefan Turk na St. Clair Ave. in 12. cesti v Clevelandu. Ko je bil gotov, se je počel "proti domu", in se spotoma skočil na truk, ki

je peljal po St. Clair Ave. Blizu Addison Rd., nasproti S. N. Doma, pa je fant skočil na tla, in ker so bila tla mokra, mu je spodrsnilo, in je padel tako nesrečno, da je prišel pod kolesa, ki so mu zdrobila mlado življenje.

Ranjki zapuščena mater in dve sestri.

— Charles Suša, iz 865 E. 141. St., Cleveland, O., slovenski mladenci, ki zadnje leto obiskuje Fenn kolegij, je pred par dnevi dobil sporočilo, da vsled svojih izvrstno izvršenih izpitov dobi plačano šolnino za Fenn kolegij za eno leto. Charles je graduiral iz Glenville višje šole.

ADVERTISE
in "GLAS NARODA"

Iz Slovenije.

Sleparstvo s čarodejnim ciganski loncem.

Posestnik in zidar Anton Hobat iz Negove pri Ptujju je bil zaposlen kot zidar v Mariboru in ko je hodil na Tezno po ilovico, se je zanimal za cigansko družino Bogdanovo, ki je tam tabo-rila. Njegovo zanimanje do cig-anov je bilo tako veliko, da se je dal povabiti tudi v taborišče, kjer so mu ciganke prerokovale srce. Ko jih je obiskal ponovno, so mu pokazali tudi precejšen lonec, ki je bil navidez do vrha poln sto-takov. Sam glavni ciganski dru-žine, Janko Bogdan je gostu raz-lagal, da je ta čarodejni lonec, v katerem se denar sam pomno-žuje, če se da vanj od časa do časa nekaj denarja, ki pa mora priti iz tujih rok. Presenečenemu zi-darju je predlagal, naj da v lo-nec kakih 7 do 10.000 Din, pa bo še isti dan iz lonca dobil najmanj 20.000 Din. Cigan je zatrejal, da je čudoviti lonec baš sedaj po-sebno plodonosen in da bi cigani lahko osrečili tudi koga drugega, nočejo pa tega storiti, ker vsem ne zaupajo. O njem, ki jih je že ponovno obiskal, pa so prepri-čani, da ne bo raznašal ciganskega bogastva okoli po svetu in da bo med njimi ostalo vse tajno. Naj čimprej izkoristi to zaupanje in čim več denarja bo prinesel, tem bolj bo zanj.

Hobat se je takoj odpeljal do-mov v Negovo, kjer je dvignil svoje prihranke v znesku 2150 Din, izposodil si je pa še 2050 di-narjev. Ves ta denar je prenesl v cigansko taborišče. V navzoč-nosti poglavarja Janka Bogdana ter cigank Ana, Perse in Ljube je bil denar položen v čudodelni lonec. Potem je ciganski poglavar po-zval zidarja, naj gre z njim v cer-kev, da pred oltarjem prisече po-polno molččnost. Po prisegi pa bo že lahko dvignil 20.000 Din. Ko je bila prisega opravljena, je cigan Hobatu spoštljivo poljubil roko, potem pa ga peljal še v dve gostilni, da sta se okrepčala. Ko sta se vračala iz mesta proti Tez-nu, je pa cigan dejal, naj gresta v tabor vsak po svoji poti. Hobat, zaverovan v vraže in se prevzel od slovesne prisage, se je res lo-čil od cigana ter jo ubral po dru-gji proti ciganskemu taborišču. Ko je prišel tja, ni bilo ne Janka Bogdana in tudi ne cigank, s ka-terimi se je bil seznanil. Na ci-gane in na denar je čakal še dve uri, ko se mu je slednjič zasvetilo v glavi, da je osleparjen. Ker je domneval, da so jo cigan ubrali proti Ptujju, se je napotil tja in prijavil svoje doživljaje orožni-kom. Orožniki so se z njim vred podali na zasledovanje in so pri Sv. Vidu pri Ptujju naleteli na cigansko družino Djurdjevo in od nje izvedeli, da je Bogdanova družba odpotovala že dalje pre-ko Drave. Orožniki so s Hobatom zasledovali cigane z avtomobilom jih dohiteli v vasi Negovišče pri Čakovcu. Prignali so jih v zapore ptujskega okrajnega sodišča. Pri njih so našli 3040 dinarjev.

Zelo zanimiv je zagovor 36-let-nega Bogdana in njegove 30-let-ne žene Ljube. Trdovratno zatrju-jeta, da z zidarjem Hobatom sploh nista imela opravka, da še celo govorila nista z njim, pač pa da sta se z njim seznanili 17-letna

Anka in 16-letna Persa in da sta najbrž onidve dobili od njega de-nar.

Persa in Anka sta to priznali, o čarodejnem loncu pa pravita, da ni bil poln denarja, temveč poln čunj in da sta samo na vrhu bila dva stotaka.

Ciganki zatrjujeta, da jima je zidar sam dal 4200 Din da se po-tem ni več zgasil. Premeteni ci-gani so seveda zvalili krivdo na mladoletno dvojico zgolj zato, da bi kazen bila čim lažja.

Milijonska škoda po požaru v Spuhlji.

15. oktobra okrog 16.30 so o-troci, ki so se igrali v vžigalicami, zažgali stanovanjsko poslopje po-sestnika Alojzija Zelenika v Spuhlji pri Ptujju. Poslopje je bi-lo nenadoma v plamenu in mo-čan veter je zanesel iskre tudi na poslopji posestnika Adolfa Bren-koviča in posestnice Marije Bol-cerjeve, kateri sta začeli goreti.

Na pomoč so prihiteli najprej domači gasilci in oni iz Zabo-ve, ki pa sami niso mogli ničesar o-praviti. V nevarnosti je bila sploh vsa vas, ker so bile strehe, poseb-no na stranskih stavbah, skoraj vse krite s slamo. Zaradi tega so pozvali za pomoč gasilce iz Ptujja in drugod. Ko so Ptujčani prispeli v Spuhljo, je veter zane-sel iskre tudi že na okrog 200 me-trov nižje ležeče objekte posest-nikov Adolfa Rosenfelda in An-tona Horvata. Lotili so se takoj gašenja, toda delo je bilo zelo te-žavno zaradi vetrovnega vreme-na in pomanjkanja vode. Ko so izpraznili bližnjo mlako, so ptuj-ski gasilci odšli v dva kilometra oddaljen graben in napeljali od tam cevi, katere so dala še druga okoliška gasilska društva in si-cer iz St. Janža, Stojčev, Dor-nove, Sv. Marka in Bukovec.

Ko se jim je posrečilo z zdru-ženimi močmi ogenj zaustaviti in obvarovati vso ostalo vas, so se lotili pogorišč samih. Rešiti pa ni bil mogoče ničesar več. Gospodar-ska poslopja so bila vsa založe-na s senom, slamo, lesom, pridel-ki in drugimi lažje gorljivimi snovmi. Gašenje se je nadaljeva-lo do 21.30, ko je bil ogenj eni-ment zaduščen in je bila odstra-njena nevarnost, da se razširi. Vendar so na pogorišču ostali za strážo domači in zabodski ga-silci.

Skupno je pogorelo 5 posestni-kom 28 objektov in znana škoda skoraj en milijon dinarjev.

CENA
DR. KERNOVEGA BERILA
JE ZNIŽANA
Angleško-slovensko
Berilo
(ENGLISH SLOVENE READER)
Stane samo
\$2.—
Naročite ga pri
KNJIGARNI "GLAS NARODA"
216 West 18th Street
New York City

V nedeljo, 8. novembra

ob petih popoldne se začne v dvorani na 62 St.
Marks Place, New York City

Martinovanje
SLOVENSKEGA PROSVETNEGA DRUŠTVA
"BLED"
Sveže klobase, pecivo in sploh vse, kar se za tak velik praznik spodobi.
IZBORNA GODEBA **P L E S**
Pridite zagotovo!

Dopisi.

Marenisco, Mich.

Neki Amerikaneec je tukaj do smrti povozil hrvatskega rojaka. Pokojnik je bil izvežban meha-nik ter zapušča ženo in štiri o-troke.

Z delom ni nič, ker tukaj ni nikakih tovarn. Včasih se je de-lalo v gozdu, zdaj pa hodijo cele trupe gozdarjev od mesta do me-sta in prosijo kruha. Ne vem, če so povsod tako žalostni časi kot so tukaj.

Pozdrav!

Anton Servin.

Chicago, Ill.

Dan 1. december je v Jugosla-viji to, kar je v Združenih drža-vah 4. julij. Kdor je kaj časa v Ameriki, ta ve, s kako častjo in veliko narodno zavestjo slavimo Amerikanci svoj praznik osvobo-đenja in neodvisnosti. Pomniti je treba, da v Ameriki proslavljajo ta svoj zgodovinski praznik ljudje vseh prepričanj enako. Pa je treba tudi razločevati, da Ameri-kanci ne proslavljajo svoj 4. ju-lij radi tega, ker je na krnilu ta ali ona stranka, marveč radi tega, ker upoštevajo važnost narodne-ga osvobođenja in neodvisnosti od tujih nadvlad.

Tudi mi, vsi, ki so nas rodile slovenske, hrvatske ali srbske matere, smo uo ujedinenju Ju-goslovani. Po narodnosti smo Ju-goslovani bratje. Kot taki narod-no nedeljivi. Po zasebnih ali strankarskih prepričanjih pa smo zopet kar vsak sam hoče in to ne spada sem. Kot Jugoslovani pa smo dolžni spoštovati to, kar je naše, kar je Jugoslovansko. Zem-ljo, ki je nas rodila moramo spo-štovati vsi.

Zato dragi brat, ki to le čitaš, budi kakoršnega koli prepričanja hočeš, ako te je rodila jugoslo-vanska mati, si Jugoslovani in kot tak sigurno spoštujš zgo-dovinske momente svojega nara-da. Dan prvi december je en tak in sicer najvažnejši zgodovinski dan Jugoslovanov.

V Jugoslaviji, v njenih držav-nih mejah je 1. december razgla-šen za najvišji državni praznik. Mi izseljenci v tujem svetu 1. de-cembra ne moremo proglasiti praznikom. Tudi na ta dan, ki pade na delavnik, mnogi delajo in bi ne bil praktičen za nas na tu-jem. Da bi obhajali naše ujedine-je na ta dan. Zato je potrebno, da prenesemo proslavo obletnice Jugoslovanskega ujedinenja na nedeljo in sicer na 29. novembra 1931.

Proslava jugoslovanskega uje-dinenja v Chicagi je torej dolo-čena za nedeljo dne 29. novembra t. l. Vršila se bo v znanem pro-storu Ashland Auditorium, na

vogalu Ashland Boulevard in Van Buren ceste. Vsi Jugoslovani brez razlike prepričanja so na ta večer vabljeni, da pridejo v naj-večjem mogočem številu na prosla-vo. Vstopnina 50 centov za ose-bo.

Program bo vsestransko bogat. Čisti dobiček te prireditve pa bo šel v podporo revnim brezposel-nih jugoslovanskih revežev v Chi-cagi in okolici. Torej tudi v tem oziru plemenit namen, ki bo po-magati našim revnim bratom v Chicagi in okolici.

Jugoslovani! Ta dan moramo vsi na plan. Gre za to, da vidijo tudi Amerikanci, ali se mi kot ta-ki kaj zanimamo za svoje lastne zadeve, ali nič. Ako bodo nas v nedeljo 29. novembra našli zlasti ameriški časnikarski poročevalci v ogromnem številu v Ashland Auditorium, tedaj bodo nas so-dili in upoštevati kot zavedne lju-di, ako ne si sami lahko pred-stavljate, kako bodo sodili o nas. Na tej proslavi bodo narvoči od-lični metni uradniki. Jugoslova-ne bo pozdravil tudi ehicaški žu-pan Čermak. Narvoči bodo tudi razni predstavniki raznih evrop-skih držav.

Na svidenje na proslavi Ju-go-slovanskega ujedinenja dne 29. novembra!

Publicijski odbor.

NAZNANILO

Kakor vsako leto, tako tudi le-tos priredi Slovensko podporno društvo sv. Jožefa, št. 57, K. S. K. J. "Martinovo veselico" v so-boto, dne 7. novembra 1931 v obeh dvoranih Slovenskega doma, 253 Irving Ave., Brooklyn, N. Y. Vstopnina 50c.

Svirala bo izvrstna godba, ob kateri se bomo lahko veselo po domače zavrteli. Za ljubitelje ke-gljanja bodo tri nagrade v goto-vini. Prva \$5.00, druga \$4.00 in tretja \$3.00.

Preskrbljeno bo seveda izborno za prazne želodec in suha grla.

Vljudo torej vabimo vsa ee-njena društva v Greater New York, kakor tudi posamezne roja-ke in rojakinje, da se nam pri-družijo pri tej veselici ter se bo-mo zopet skupno zabavali in po-skusili, kaj je to leto krstil sv. Martin.

Se priporočamo in kličemo: Na svidenje dne 7. novembra v Slo-venskem domu!

S spoštovanjem in pozdrav vsem

Veselični odbor

dr. sv. Jožefa, št. 57, K. S. K. J.

Naročite se na "Glas Naroda" — največji slovenski časnik v Zdu-ženih državah.

Peter Zgaga

Žalostna zgodba rojaka
JOHNA KUMARA

ali
"Boj proti naravi je nemogoč, ker se zle posledice prej ali slej pojavijo."

Vsak nos je delikatna stvar, nikar ne pojdi z njim too far, kot šel je Johny Kumara...

Kam gre naj, da bi bilo prav, da bi že konec bil težav?

Naravnost v smrt! O, sladka smrt, po vsem tem, kar je doživel! Oh, v smrt, da v smrt, naravnost v smrt.

da bo že enkrat mir imel pred to nesrečno kumaro.

Če ljubica ga noče vzeti, ga bo že vsaj hudič vzel.

Oddati mora se, ni vrag! Vse dviga nanj kot mōra se.

Naenkrat pa, ko da bi blisk z neba mu pamet razbistril, se spomnil je rešitelja, prebrisanege dohtarja, ki zna pod milim nebom vse, ozdravi vse, pocalja vse.

Vrisk se mu je iz grla zvil, ko je držeč za kumaro, opazil štrit in numaro, kjer slavn dohtar je živel.

Pozvonil je in vstopil je in rekel je: — Gospod zdravnik, vi boste moj odrešenik, če vam povem, čemu prišel sem sem in ako vam povem, kaj moje strašno je gorje.

Zdravnik pa rekel je: Vem, vem, kaj badra vas. Kar tja na stol se vsedite, pa bode bol izginila ko prazen nič.

— Ta je pa tič, ta je pa tič pomislil Johny je bolnik. Koj dela loti se zdravnik.

Tri vertarje in nurske tri poklical je. Kar tri kadi pripravili so, da bi kri se imela kam otekati.

— Kar doli lezi, Kumara — mu je zdravnik nasvetoval — in mirno leži, kajti to neznaniski opererjen bo.

Je legel Johny Kumara.

O, ti prelubi svet Boštjan, zares si strašno martran bil, ko so te judje ajdovski — frsk! — s ficafajem martrali. A ves tvoj martr ni bil nič v primeri z bolečinami, ki jih je moral Kumara šest dolgih ur prestajati.

— No, bo že kaj ali še nič? — je vprašal Johny Kumara.

— Boli? — ga vprašal je zdrav-nik.

Boli, boli, pa še kako!

Najraje rekel bi: — Zapik! — in — Štapajte! — tako hudo bolelo ga je reveža. Bolelo ga je, dar se da.

Saj kumaro so pilili, obrezovali, špičili, pristrigovali, stiskali, s pomadami jo mazali in v kropu jo namakali — majali so jo semintja in gori, doli — bumstadra... Pa kri je tekla vsepovsod; tak opererjen — saprelot.

Trpel je Kumara in klet, pri vsem tem je bil pa vesel. — No, naj mi nos odrežejo, mainting, da sem drugače cel. Če kumaro odrežejo, mainting, da bodem jaz ostal, in da nevesta ričvudska me bo nazadnje uslišala... (Dalje prihodnjič.)

Special Interest Accounts

Veliko rojakov, ki so želeli na hitro dvigniti denar, bodisi vsled nujne potrebe, vsled nakupa hiše ali posestva in pa oni, želeči potovati v stari kraj, se je prepričalo, da denarja v mnogih slučajih niso mogli takoj dvigniti, ampak šele po preteku odpovednega roka, kar je povzročalo nepotrebne zamude in velikokrat tudi stroške.

Pri nas naloženi denar zamore vsak vlagatelj dvigniti takoj, **BREZ VSAKE ODPOVEDI**, kar je v mnogih slučajih jako važno.

Vloge obrestujemo po 4%

Sakser State Bank

23 CORTLANDT STREET

NEW YORK, N. Y.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

RENI REGIS:

PETINDVAJSETTISOČ DOLARJEV

PRVI DEL

Muholovec je z začudenja izbuljenimi očmi sledil zamorcu v rdečem fraku, ki ga je vodil skozi dolgo vrsto soban. Naposled je dospel v knjižnico, ki jo je v mislih primerjal kolodvorski dvorani, največjemu poslopju, kar jih je videl. Čeprav ni bil plah od narave, se je vendar nekam nerodno počutil v teh, do stropa s knjižnimi policami pokritih stenah, sredi težkih, z rokopolji obloženih mahagonijevih miz in velikanskih, nedvomno jako dragih slik. Slednje so kazale prizore iz skrivnostnega življenja neklih mu nepoznatih osebnosti, ki pa so nedvomno bivali na zemlji v sivi davniini, ko ni poznalo človeštva "suhe" postave, stražnikov na konju in drugih sličnih neprijetnosti, ki tako otežkočajo boj za vsakdanji kruh v naši nerodni dobi.

Muholovec je postajal vedno bolj nervozen, in to razburjenje je prihitelo do vrhunca, ko mu je zadonel nasproti hreščec dolgočasen glas za visokim naslanjalom starinskega lesenega stola skritega moža:

— Dober večer. Sedite, prosim. Torej vi ste onaj Muholovec, ki ga mi je obljubil poslati Ned Soyer: zalaga me stalno z žgano piščajo in mi je hotel storiti še to uslugo. A kako se vi pišete s pravim imenom, gospod?

Zdaj je pa Muholovec res prišel v zadrego, česar menda ni doživel nikoli vseh povojnih let.

— Moje pravo ime... hm... hm... kako bi rekel, sir. Moje pravo ime itak je brez pomena v tem primeru, sir. Fantje mi vsi pravijo samo Muholovec, ker za slavo z revolverjem lahko razdenem katerokoli hočete muho na stropu. Tudi Ned Soyer, če ga res poznate, mi pravi samo Muholovec.

— Ze prav. Nikar ne mislite, da sem tako radoveden. Če res nimate ničesar proti temu, vas bom še jaz imenoval kar Muholovec. Ime je postranska stvar, a vedeti moram, ali se bom na vas lahko zanesel... Torej poslušajte... Stavil vam bom sledečo ponudbo...

Sam Mucaber je bil rojen pod srečno zvezdo in sicer kot sin kralja vkuhanne svinjine. Vsaokumir je znano, koliko svinjskih konserv je kupovalo vojaštvo med svetovno vojno. Zato je zapustil Mucaber — čde vsjemu edincu po smrti brez števila dolarjev. Sam je bil takrat šele dvajset let star. Kakor hitro je zapustil univerzo, je pričel živeti prav tako, kakor bi jih želelo najmanj devetdeset izmed sto nerazsodnih mladenčev v njegovi starosti in z njegovimi prejemki. Kmalu ni bilo v New Yorku nobenega zaključnega kluba ali pogočnega bara, kjer ne bi bili ljudje priče njegovega razgrajanja pa zapravljanja. Kmalu se je naveličal

Imam za vas posel, — je nadaljeval Sam Mucaber, — in sicer je stvar kratkoročno to... Ali ne bi vi hoteli ustrediti vam nepoznanega človeka?

Muholovec je po strani pogledal čudnega naročnika, a skril svoje začudenje. — Oho, prijatelj, zdaj že vem, kam pes tace moli! Menda so mu detektivski za petami... — Je pomislil in nehotno odgovoril:

— Hm... kaj hočemo, sir... Časi so težki. Marsikdo je že zašel v silne posele in tudi jaz bi menda lahko opravi kaj sličnega. A zaman ne bo nihče vtikal glave z zanjko, sir. Povedal vam bom vnaprej, da stane to dosti denarja. Koliko nudite, sir?

— O, le brez skrbí bodite, — je odvrnil milijarder.

— Denar vam je na razpolago. Vzel je iz žepa čekovno knjižico.

— Na-a, tisto že ne! — se je razvnel Muholovec.

— Ne maram čekov, ker potem bo vtikala policija nos v vse te bančne knjige. Denar, gotovina in nobenih prič — to je druga stvar, če resno mislite.

— Kakor želite. Povejte mi vašo ceno, in takoj vam bom izplačal denar.

— Hm... kako bi vam rekel, sir. Res imam revolver vedno pri foki, a sem z njim do sedaj samo lastno hišo branil... Zdi se mi, da ne bi bilo pet in dvajset tisoč dolarjev preveč za tako naročilo.

— Večja! Sam Mucaber je stopil k zidu, pritisnil neki neviden gumb, za-

New Yorka, se nato preprčal, da so slična drugo drugemu vsa vellemesta v Zedinjenih državah, ter odpoval v Evropo v upanju, da mu bo nudil stari svet več novega. A čim več izkušnje je pridobil in čim globlje je poznal življenje, tem bolj se mu je zdelo, da ni na zemlji ničesar novega in zanimanja vrednega. Bogastvo ni vstvarilo nobenega veselja do življenja, temveč ga je počasi neizprosno ubijalo. Sam Mucaber je bil razočaran tudi v Evropi, in dolgočas, ki ga je preganjal, je postal primeren brezštevila dolarjev, ki so mu bili na razpolago. Naposled res pod milim nebom ni vedel, kaj bi počel...

Mislil je naposled, da bi se lahko oženil a kmalu se je preprčal, da se zanimajo vse neveste samo za milijarde, ne pa za ženino osebnost. Od tedaj je pričel sovražiti in zaničevati žensko družbo. Samov oče je bil metodist starega kova in je sina vzgojil v prepričanju, da je dobrodelno javno delovanje prva naloga vsakega kristijana. Sam se je spemnil očetovih naukov in se zelo zavzel za veliko "Zvezo prijateljev vpokojenih mornarjev", a se je kmalu naveličal tudi tega delovanja. Razočaralo ga je, ker je videl da kažejo stari mornarji zanimanje za sovražni-ke ruma in kletvic samo, če so jim prinašali vsaj tobaka za pipo, ki ga sami niso mogli kupiti. Brez tobaka so bile vse vspodbudne besede samo bob v steno. Sam se je naveličal hinavstva, ker je občutil, da so tudi tu prežali vsi samo na njegove dolarje.

Zdaj je prekoračil Sam že trideseto leto. Postal je žrtv svojih utrujenih živcev in zašel v mrk nepremagljiv obup. Nobenega veselja ni imel več do življenja, na tistem je bil prepričan, da nosi kati več težkih neozdravljivih bolezni. Vedno bolj se je nagibal mnenju, da bo še najboljša čim prej zaključiti to žalostno življenje. Toda kljub črnogledi domišljiji je še bil toliko zdrav, da se ni mogel odločiti za samomor. Kot kristijan se je tudi zavedal, da pomeni beg iz življenja velik greh.

Seveda Sam Mucaber ni razodel Muholovcu vsega tega. Na noben način ne bi mogel priznati lastno nezmožnost za življenje temu rdečeličenemu čokatemu revolverskemu junaku, ki je nedvomno po svoje užival življenje, ni poznal strahopetnosti in mislil samo na priliko za dober zaslužek ne da bi se zmešnil za pretečo nevarnost ali lastno, dokaj prizanesljivo vest.

— Imam za vas posel, — je nadaljeval Sam Mucaber, — in sicer je stvar kratkoročno to... Ali ne bi vi hoteli ustrediti vam nepoznanega človeka?

Muholovec je po strani pogledal čudnega naročnika, a skril svoje začudenje. — Oho, prijatelj, zdaj že vem, kam pes tace moli! Menda so mu detektivski za petami... — Je pomislil in nehotno odgovoril:

— Hm... kaj hočemo, sir... Časi so težki. Marsikdo je že zašel v silne posele in tudi jaz bi menda lahko opravi kaj sličnega. A zaman ne bo nihče vtikal glave z zanjko, sir. Povedal vam bom vnaprej, da stane to dosti denarja. Koliko nudite, sir?

— O, le brez skrbí bodite, — je odvrnil milijarder.

— Denar vam je na razpolago. Vzel je iz žepa čekovno knjižico.

— Na-a, tisto že ne! — se je razvnel Muholovec.

— Ne maram čekov, ker potem bo vtikala policija nos v vse te bančne knjige. Denar, gotovina in nobenih prič — to je druga stvar, če resno mislite.

— Kakor želite. Povejte mi vašo ceno, in takoj vam bom izplačal denar.

— Hm... kako bi vam rekel, sir. Res imam revolver vedno pri foki, a sem z njim do sedaj samo lastno hišo branil... Zdi se mi, da ne bi bilo pet in dvajset tisoč dolarjev preveč za tako naročilo.

— Večja! Sam Mucaber je stopil k zidu, pritisnil neki neviden gumb, za-

sukal vzvod, in pred njim so se počasi odprla vrata tajne oklopne blagajne. Muholovec je z navdušenim občudovanjem gledal vsako njegovo kretnjo. — Čudna reč! — mu je hodila po glavi: — kako se more tak bogataš iz sovraštva do nekega nasprotnika odločiti, da bi plačal morilca? Če bi bil Muholovec milijonar, bi takoj postal poštenjak, ne da bi komu stregel po življenju...

A šop novih bankovcev, ki ga je prejel Muholovec, je takoj prekinil ta filozofska uganjanja. Spustil je svoje premoženje v žep, ga varno zapel in spoštljivo vprašal:

— Še ena malenkost, sir. Niste mi imenovali moža, s katerim bom moral obračunati... Ali imate njegovo sliko? To bi bilo najbolj primerno. Če pa nimate slike, mi morate povedati, kako izgleda, kako se piše in kje stanuje...

— Tega ne bo treba.

— Kako pa to? Ne razumem vas, sir.

— Ne bo treba, vam pravim, ker sem jaz ta človek, ki ga boste morali ustreliti.

Muholovec je debelo gledal. Kaj takega še res ni nikoli doživel, da si je imel nad vse pisano preteklost. Ali ni trkala naposled luna tega njegovega čudnega delodajalca!

— Nikar se ne čudite, — je mirno nadaljeval Sam. — Nisem znozel. Naveličal sem se samo življenja ter bi rad umrl. A ovira me strahopetnost, ki je menda prirojena petežni večini ljudi. Bojim se pomisliti, da bi moral lastnorčno vzeti revolver, na čelu občutiti mrzli pritisk njegove cevi in potem sprožiti petelin. Ne, to res ni prijetno. Razen tega je bila moja uboga pokojna mati verna kristjanka. Zgrozila bi se, če bi videla, da je postal njen sin samomorilec. Na noben način je nočem razburiti v onstranskem življenju. Zato sem si sklenil pomagati na drug način. Če me bo kdo ponoči v temi ustrelil iz zveza vogala, na primer v trenutku, ko odhajam iz gledališča — bi zaključil jaz na ta način svojo povest brez posebnih bolečin, brez mučnega pričakovanja in nemara tudi z mirnejšo vestjo. V tem primeru bo delil svojo odgovornost oni, ki me bo ustrelil. A seveda je vezana taka rešitev na dva predpogoja: Zahtevam prvič, da bo smrt

res nagla, in drugič, da boste dobro streljali... Saj razumete, da ne maram postati pohabljenec...

Drugi del te povesti bo priročen v jutrišnji številki tega lista.

INOZEMSKI KAPITAL V JUGOSLAVIJI

„Československa Republika“ priobčuje pod naslovom „Inozemski kapital v Jugoslaviji in oslabitev nemškega vpliva“ zanimiv članek, glaseč se:

— Do zadnjega inozemski kapital v Jugoslaviji sploh ni bil angažiran v večji množini. Na ozemlju stare Srbije je bilo nekaj francoskega kapitala, v drugih krajih je pa prevladoval nemški kapital. Večji dotok tujega kapitala v Jugoslavijo vidimo šele v zadnjih dveh letih. Živahnijeje kretanje inozemskega kapitala je posledica ukinitve raznih zakonov ki so omejevali razvoj inozemskega kapitala v Jugoslaviji.

Poleg tega so nastale nekatere olajšave v administrativnem in davčnem sistemu. Posledice teh ukrepov jugoslovanske vlade so se takoj pokazale, kajti inozemski kapital se je angažiral v raznih novih podjetjih in tudi v investicijah v stara in nova javna dela.

Zanimivo je, da izkazuje v Jugoslaviji največji dotok francoski, angleški, švicarski in švedski kapital skoraj sploh ne prihaja v državo in tudi nemškega denarja je zdaj v Jugoslaviji zelo malo. To je tem važnejše, ker je do zadnjega gospodarski vpliv Nemčije v Jugoslaviji visoko prekašal vse druge. Zadnje čase pa nemški vpliv v Jugoslaviji naglo popušča. Značilen je v tem pogledu u-

"Seveda kadim Luckies

—dobre so za moje grlo"

"Seveda kadim Luckies — zdi se mi, da jih vsak. Dobre so za moje grlo, in jih ne slišite v mikrofonu. In poleg tega je zelo lep, majhen ročajček na vašem novem Cellophanskem ovojju."

Ina Claire

Ina Claire ni bila zadovoljna, da je bila priznana vladarica na ameriškem odru — sedaj je osvojila tudi Hollywood. Tu je v enem teh čarnih Chanel prizaevanj, ona je v Samuel Goldwyn's produkciji, "The Greeks Had A Word For It," ki je United Artists' slika. Nikar ne zamudite te slike.

Napravljene iz najfinejšega tobaka — Smetane mnogih Letinj — samo LUCKY STRIKE nudi zaščito grla potom posebnega "TOASTING" procesa, ki vsebuje uporabo Ultra Violetnih Žarkov — proces, ki odpravlja gotovo pečenje, hudo dražljivost, ki je naravno navzoča v vsakem tobačnem listu. Ti izgnani dražljivci niso navzoči v vaši LUCKY STRIKE. "Zunaj so, zato ne morejo biti notri." Ni čuda, če so LUCKIES vedno mile za vaše grlo.

"It's toasted"

Zaščita Vašega grla — proti dražljajem — proti kašlju

In Mokrotno-varen Cellophane Obdrži ta "Toasted" Okus Vedno Svež

NARAVNAJTE NA LUCKY STRIKE: 60 minut — najboljši plesni orkester na svetu, in Walter Winchell, kojega danes napovedovanja postanejo jutrišnje novice, vsak turek, četrtak in sobota večer preko N.B.C. omrežja.

res nagla, in drugič, da boste dobro streljali... Saj razumete, da ne maram postati pohabljenec...

Drugi del te povesti bo priročen v jutrišnji številki tega lista.

vojno jugoslovanska zemlja tekstilne industrije skoraj sploh ni poznala, dočim krije zdaj ta industrija skoraj vso domačo potrebo.

Inozemski kapital vabi v Jugoslavijo najbolj okolnost, da je jugoslovanska industrija zaščitena z močno carinsko barijero. Zato leži v trgovinskem in finančnem ministristvu mnogo prošenj glede dovolitve novih podjetij.

Švedska električna družba "Asea" predlaga, da prevzame in zgradi vse jugoslovansko telefonsko omrežje. Drugače se pa inozemski kapital angažira zlasti v državnih dobavnih in javnih delih. Jugoslovanska vlada je izdelala nedavno obsežen program za zgraditev pristanišč, železnice, cest in hidrotehničnih naprav. Proračun predvideva 6 milijard Din izdatkov. Za zgraditev cest v skupni dolžini 780 km je določeno 700 milijonov Din, za zgraditev železniških prog pa 1.107.642.000 Din.

Za ta dela vlada v inozemstvu veliko zanimanje. Poleg tega ima jugoslovanska vlada v načrtu še zgraditev beograjskega pristanišča, železniškega predora pod Beogradom, razširjenje pri-

stanišča na Sušaku, v Splitu in Kotoru, zgraditev železniške proge, ki bi vezala Slovenijo z morjem, osuševanje Skopskega polja v južni Srbiji, Popovega polja v Hercegovini, Lonskega polja na Hrvaškem in gornjega Skaderskega jezera.

TRGOVINA S SUŽNJI

V londonski spodnji zbornici je pred razpustom iste poslanec Sir John Simon razpravljal o nagnusni trgovini s sužnji, ki se vedno cvete v angleškem Hongkongu. Kljub temu, da je angleški parlament že pred 100 leti odpravil suženstvo, se v Hongkongu dan za dnevom dogajajo grdi slučaji trgovine s sužnji. — Moja žena in jaz sva sklenila prodati najino 9-letno hčerko za 111 dolarjev. — to je navadno formula za to grdo transakcijo. Zbornica je več kakor dve uri napeto poslušala izvajanja poslanca Simona in sklenila, da bo storila vse mogoče, da se to grdo poniževanje človeškega dostojanstva na vsak način odpravi.

Nesreča ne počiva!

Tudi smrt ne. Podvrženi ste eni ali drugi vsak dan. KAJ STE PA STORILI ZA SVOJO OBRAMBO IN ZA OBRAMBO SVOJIH OTROK?

Ali ste že razpravljali za slučaj bolezni, nezgode ali smrti? Ako ne, tedaj pristopite takoj k bližnjemu društvu Jugoslovanske Katoliške Jednote. Naša jednota plačuje največ bolniških podpore med vsemi jugoslovanskimi podpornimi organizacijami v Ameriki. Imovina znaša nad \$1.100.000,00, članstva nad 20.000. Nova društva se lahko ustanovijo v Združenih državah s 8 člani. Pristopnina prosta. — Berite najboljši slovenski tednik "Novo Dobo", glasilo JSKJ. Pišite po pojasnili na glavnega tajnika, Anton Zbaničnik, Ely, Minn.

TEHNIKA V PRETEKLOSTI

Mi "moderni" ljudje, smo silno ponosni na razvoj naše tehnike in kakor po navadi — nimamo prav. Prav dosti je namreč stvari, ki so jih že zdavnaj poznali naši predniki, čeprav jih niso tako izkoriščali kakor mi.

Za eno najbolj modernih iznajdb imamo mi avtomobil. Neke vrste avtomobil pa je imel že l. 1559 vojvoda Moric Nassau-ski. Tistega avtomobila pa ni gonil motor, ampak veter.

Tudi misel, kako bi se dalo priti iz Amerike v Evropo po zraku, ni baš nova. Že leta 1893 se je namreč dvignil v Brooklynu v zrak zrakoplov Daily Graphic na pot v Evropo; sreče sicer ni imel, ker je kmalu padel v vodo, ampak ideja je bila tu.

Prvo umetno razsvetljavo je dal bržkone ogenje na domačem ognjišču. Žerjavico so skrbno hranili, dokler niso zanetili novega plamena. Pred 500 leti pa so žgali za razsvetljavo že petrolej, l. 1802 pa so odkrili svetli električni oblačni lok. L. 1816 je vpeljal profesor na dunajski tehniki Pechtl plinsko razsvetljavo, l. 1879 pa Edison svojo električno žarnico. 19 let kasneje pa je začela žarnico izpopriviti lepa Auerjeva plinska razsvetljava.

Domneva, da so si naši predniki pustili rasti brade zato, ker niso imeli britve, je tudi napaka. V starih človeških naselbinah so našli ostro obrušeno kamenje, ki je ljudem služilo kot britve.

Poznamo pa tudi celo vrsto stvari, ki so jih naši predniki že imeli, mi jih pa nimamo, ampak samo ugrabimo, kako so zvrševali nekdanja velika tehnična dela brez naših strojev. Zato "moderni" ljudje nimajo prav nobenega posebnega viroka biti ošabni na svoje znanje.

BLAZNIKOVE Prati ke

za leto 1932

Cena 20c

dobite pri

"Glas Naroda"

216 West 18th Street
New York, N. Y.

V KRATKEM IZIDE

Slovensko-Amerikanski

KOLEDAR za l. 1932

NAROČILA ZA KOLEDAR — Cena 50c. — ŽE SEDAJ SPREJEMAMO

Pomladni Sen

ROMAN IZ ŽIVLJENJA.
Za Glas Naroda priredil I. H.

Prvi del.

I.

Bil je čudovito lep, gorak, septemski dan.

Modro nebo brez vsakega oblaka se je smehljalo na že nekoliko jesensko okrašenem zemljo, in solnce je pripekalo kot poleti, kot bi hotelo človeka variti, da se bliža bolj ostri letni čas. Ovrtnik mi je postal prevroč. Snemam ga s tilnika, medtem ko sem si pozelela iti na pokopališče sv. Ane, kjer sem se vedno najrajši mudila. Tam me vedno obdaja tihi mir, kakoršnega ne najdem niti v hiši božji; nebeški mir ne obide in tam prebiva moja duša prosta vseh zemeljskih skrbi.

Kot veš, sem se v svojih mladih letih mnogo bojevala in mnogo trpela, ko pa sem že mislila, da imam srečo v svojih rokah, tedaj mi jo je nevoščljiva roka iztrgala — moj mož, katerega sem srčno ljubila, je po šestletnem srečnem zakonu nenadoma umrl in moj edini sladki otrok mu je sledil že po šestih mesecih. O svojih bolečinah ne maram govoriti; tiho sem jih dala v sebi — moje solze je videl samo Bog! Svoje nesreče in tuge ne morem razpiti v svet, toda moji lasje so posiveli in oko je kalno. V svoji bolečini sem zvižala roke, da so bile polne ran in pogosto so se moji nohti v obupu zarili v zeleno gomilo, ki pokriva moje najdražje.

Konečno sem v neki mirni švicarski vasi, vprico večne, mogočne narave, našla zdravilo svoji boleznini in utehu svoji bolesti. Tam sem se tudi prerinila do mira in udanosti, kar sem prej smatrala za nekaj nemogočega. Tam sem za vedno pokopala svoje viharne želje in upanja svoje mladosti. Vžila sem srečo, ki mi je bila naklonjena, več kot mnogi drugi; pa tudi več kot drugi sem morala poplačati to srečo s trpljenjem in bolečinami. Toda vse to me ni napravilo trdo in sebično; obdržala sem vedno mehko srce za druge, četudi sem sama in zapuščena.

Toda o tem ne maram več govoriti. Sedem let je že tega in slednjega ozdravi čas vse. Moje vsakdanje razvedrilo je moja pot na pokopališče, kjer kinčam grobove svojih dragih in kjer tako rada prebijem po eno uro uthe. — Toda če kdo tolikokrat kot jaz, stoji na onem kraju večnega spajanja, se tudi pobriga za druge grobove in za one, ki v njih počivajo. Tudi se vprašam: Zakaj je umrl? — Ali ga je smrt iztrgala iz sredine cvetočega življenja? Ali je prišla smrt nepričakovana, ali pa bolešno zaželjena? In tedaj mogočno valovijo moje misli.

Zelo pogosto obstojim ob priprostem grobu, ki je popolnoma poraščen z bršljanom — sam ena vrtnica z belim cvetjem raste na njem. Črna mramornata plošča ima napis:

Marija Winter
rojena 26. junija 18...
umrla 18. decembra 18...
Počivaj sladko!

Kdo je moglo biti to mlado bitje, ki je v cvetu svojih let moralo oditi s tega sveta in je tukaj položeno k počitku, katerega mogoče v življenju ni nikdar našlo? Nobena ljubeča roka ne skrbi za grob, ki leži zapuščen, samo kot sem opazila, ga pokopališki paznik ali pa njegova žena včasih malo popravi.

Nekoč vprašam starega paznika o tem, pa je naglo skomignil z rameni in kratko odgovoril, da ne ve. Rekel je, da oskrbuje grob po naročilu nekega dr. Hamana, ki se je pred kratkim nekam preselil. Opazila pa sem, da je bilo njegovo oko solzno in da so se mu ustnice tresle. Odločila sem se, da ga o tem še enkrat vprašam. Takrat nisem hotela siliti vanj, kajti kdo ve, čegavo skrivnost je hotel varovati. Samotni grob, ki me je vedno tako zanimal, me je navdajal z usmiljenjem ter sem pa tam položim nanj šopek cvetlice.

Nato sem postala pozorna na dva groba blizu vhoda — eden majhen, eden velik.

Počivališče družine Wolf.
Plošča na otročjem grobu ima napis:
Naš Lazo
rojen 10. julija 18...
umrl 10. oktobra 18...

Kako priproste in ginljive besede: Naš Lazo! Kako veliko bolečino in ljubezen skrivajo v sebi. Lahko si mislim, kaj so trpeli ubogi starši, ki so se morali ločiti od svojega ljubljence. Uboga mati — ubogi oče — toda oče je združen s svojim otrokom; kajti sosednji grob pokriva njegove zemeljske ostanke. Na dragoceni mramornati plošči berem:

Tuaj počiva moj vroče ljubljeni soproj
Lazo pl. Wolf
stotnik 10. pešpolka
rojen 2. aprila 18...
umrl 1. julija 18...
Velika je moja tuga!

Kako se mi je smilila, ona žena, s katero se je usoda ravno tako igrala kot z menoj, ki se je morala ločiti od svojega najljubšega — koliko je morala trpeti pri pogledu na oba groba, posebno na zadnjega, ki je bil še tako svež. — Take so bile moje misli, in želela sem si, videti ženo tega moža, katerega sem tudi jaz poznala kot najlepšega in najstarejšega častnika njegovega polka.

In pred nekaj tedni sem jo videla:
Visoka, polna, skoro bujna prikazen, kateri se je elegantna žalna obleka zelo prikladno njenim svetlo plavim lasem in rožnati barvi njenega obraza. Opazoval sem jo, ko je na grob polagala vence, katerega ji je podal služabnik, kako je dostojanstveno sedla na klopi.

Po kratkem odmoru pa je vzela v roke iz svoje ročne torbice zrcalo ter si je zavila kodrček na čelu. — Kaj se je moglo goditi v njeni duši? — Prevzela me je jeza nad to bujno, tako zdravo izgledajočo ženo — ne, pri tej plitvosti svojih občutkov ni mogla imeti usmiljenja pri tujih ljudeh in tedaj sem tudi razumela, da mož z velikim in plemenito mislečim srcem ni mogel biti srečen ob njeni strani. Kaj se je moralo vse dogajati v njegovi notranjosti, kaj vse je moral trpeti, predno je grob pokril njegovo truplo!

Tukaj sedaj počiva, eden najlepših, nekdanj spoštovan in čaščen pri svojih višjih, ljubljanih pri svojih tovariših in oboževan pri svojem moštvi. Pogosto obstanem ob umetno izdelani ograji in gledam na sveži grob, katerega vedno krasi sveže cvetje. Oveneli lavorikovi venci z napol preperelimi travkami še vedno leže na grobu; toda kaj imaš od tega, ubogi človek! Prej gotovo si tega ne želiš; iskal si mir, katerega si slednjič našel, ti in ona mlada žena, ki zadej ob visoki lipi mirno spi v neokrašenem grobu. —

Zrak me je prevzel; bila sem trudna. Poiskala sem si svoj najljubši prostor — priprosto klop pod ono staro lepo lipo — pred menoj oba groba in ne daleč proč grob Marije Winter. Tukaj sedim

in premišlujem — mehki zrak me prijetno objemlje, prijazno solnce ogreva grobe, da se beli in črni spomeniki bleščijo, tako mi slepijo oči in jih moram zatisniti. Tajinstveno šumi nad menoj v drevnih vejah in objame me sladka utrujenost — tukaj je od sveta zapuščen in samotni prostor, kamor malokdaj pride. Neko čudno razpoloženje se me prime, močnejše in skrivnostnejše šumi nad menoj in zdi se mi, da slišim nežen, neskončno sladek glas, višji tudi bitje, iz katerega prihaja ta glas — čudovito lepo plavalas dekle, nepojmljivih globokih oči, iz katerih govori čeli svet bolečino in trpljenje. Dvigne tanke, otroško majhne roke, toda, ko natančneje pogledam, se je razlila v mehko meglo. Stara lipa pa mi šepče: Poslušaj, povedati ti hočem o onem grobu; vem vse! Razno poslušam besede — bila je pretresljiva povest o dveh, ki se nikdar nista mogla razumeti.

(Dalje prihodnjic.)

PROTIFAŠISTOVSKI IZGREDI V FRANCJI

PARIZ, Francija, 3. novembra. Demonstracije proti fašizmu so se vršile v Toulouse, Dijon in Lyons. V zadnjih dveh dneh je bilo že osem sličnih izgrediv.

Pri zaključku maše za italijan-

ske mrtve vojake je ljudska množica izživala italijanskega konzula in kričala: "Doli z Mussolinijem" in "živele republika"! Policija je razgnala demonstrante in aretirala pet oseb.

HARMONIKE

mojega izdelka so priznane kot najbolj trpežne in lahke za igrati. To spričujejo zahvalna pisma, katera vedno dobivam. Toraj naj se vsak brez skrbi obrne name, kdor hoče imeti dobro harmoniko.

GRAMAFONSKA
Columbia in Victor plošče do-
bite vedno pri meni, kakor
tudi ROLE ZA PIANO.

CENE za harmonike sem znatno znižal. Pišite po brezplačni cen-
ik. Se priporočam, vaš rojak —
ANTON MERVAR
6921 ST. CLAIR AVE., CLEVELAND, O.

ZAHVALNA PISMA

So. Chicago, Ill.

Genjeni A. Mervar:

Naznanim, da sem sprejel harmoniko in kovčeg. Prav lepe so in lep glas imajo. Ljudje se kar ne morejo načuditi, kako so lepe. Torej Vam želim, da dosti naročnikov. Tudi jaz Vas bom v vsakem slučaju priporočal.

Najlepši pozdrav!

Anton Bakše

9600 Ave L

West Frankfort, Ill.

Genjeni rojak:

Tukaj se Vam zahvalim za harmoniko, ki se mi prav dopade in je tudi bolj lepa kot se je videla v Vašem ceniku. Veliko rojakov jo je prišlo pogledat, pa so vsi rekli, da tako lepo izdelani harmoniki še niso videli. Pozdravi!

Pete Kerzan

Box 68

Blazon, Wyo.

Genjeni rojak:

Naznanim Vam, da sem sprejel harmoniko v dobrem stanju. Vse je narejeno po moji volji in še bolj krasno so kot sem si jih sam predstavljaj. Vsak, ki je poskušal igrati na mojo harmoniko, je rekel, da je lahka za igrati. Harmoniko bi lahko že prodal za večjo ceno kakor sem jaz plačal zanjo.

Upam, da v kratkem dobite naročilo za ravno tako harmoniko, kakor ste jo meni poslali. Vam se lepo zahvalim za krasne in dobre harmonike in za vaš kolektor.

S prijateljskim pozdravom!

Vaš odjemalec,

Frank Kiren

MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA

Ljubljana, Prešernova ulica št. 3

Ima vlog nad 430.000.000 Din.

JE NAJVEČJA REGULATIVNA HRANILNICA

V JUGOSLAVIJI

ZA VSE VLOGE JAMČI MESTO LJUBLJANA Z VSEM SVOJIM

PREMOŽENJEM IN Z DAVČNO MOČJO

Vloge se sprejemajo na knjižnice in na tekoči račun. Naložbe proti odgovoru se obrestujejo po dogovoru kar najbolj ugodno.

Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica sama. : : :

ROJAKI, ki hočete nalagati svoj denar v stari domovini, obrnite se na Mestno hranilnico ljubljansko! Denar morete poslati po vsaki banki, hranilnici pa pišite, po kateri banki ste denar nakazali, kdaj in koliko. Napišite tudi svoj natančen naslov, da Vam more hranilnica odgovoriti. — — —

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI

VESELICE,

ZABAVE

OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vsi Slovenci v vaši okolici.

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

ČEHOSLOVAŠKI EDISON

Praški listi poročajo, da je češki tovarnar Josip Sousedik izumil nov tip električnega avtomobila, ki bo v vsakem pogledu prekosil sedanja motorna vozila. O podrobnostih izuma, ki ga je Sousedik baje zaščitil z več patenti, se ne da izvedeti ničesar podrobnega. Baje se bo izdeloval za normalno ceno, v obratu pa bo cenejši od beninskih avtomobilov. Glede akcijskega radija, ki je bil doslej bolna plat vseh elekromobilov, je pri novem ustrezno vsem zahtevam in tudi zaradi terena se ni bati, da mu Sousedikov elekromobil ne bi bil kos.

Sousedik je neke vrste samouk. Pred desetimi leti je začel skoraj brez sredstev skromno mehanično delavnico v nekem zapuščenem mlinu v Vsetini ob Bečvi. Danes pa stoji prav na tem mesau močnata tovarna, v kateri zaposluje podjetni Sousedik že nad 300 delavcev. Nadeja se, da bo v petih letih svoj obrat, v katerem se izdelujejo vsakovrstni stroji, vozila in elektrotehniški predmeti, tako razširil, da bo dela za 1200 delavcev. Morda se mu bo to posrečilo že v dveh letih, če pojde vse posreči.

Dela bo dovolj, ker je Sousedik sam jako plodovit izumitelj. Nad sto patentov v vseh kulturnih državah čuva plodove njegovega bistrega duha. Največ se je bavil in se še bavi z elektrotehniko. V tej panogi se mu je posrečilo nekaj prav pomembnih izboljšav na električnih motorjih za trofazni tok. Nič manjše pozornosti pa ne posveča izpopolnitvi akumulatorjev, ki bodo igrali nekoč še neprimerno bolj važno vlogo v elektrotehnikah kakor danes. Akumulatorji so tudi sree njegovega bodočega električnega avtomobila in če bo imelo to res tako odlične lastnosti, kakor prerokuje, potem se je morala Sousediku nedvomno posrečiti naravnost epohalna spopolnitev teh shranjevalcev električne energije.

PETLETNI DEČEK SE JE DO SMRTI NAPIL.

SOMERSET, Ky., 3. novembra. Opal Hancock, star pet let, je danes umrl 24 ur potem, ko je izpil pol pajnta žganja, katerega je skuhal njegov oče.

Kot pravi njegov oče, Charles Hancock, je otrok izpil žganje, katero je oče pustil v nedeljo na mizi v kuhinji.

ALI JE NOS DEL ČLOVEŠKEGA TELESA.

— Seveda je. — bodo rekli vsi. No, v Angliji pa so bili še pred 80 leti drugega mnenja. Tam je šele posebna postava proglasila nos za del človeškega telesa.

Okoli leta 1850 je v Londonu nekdo odgriznil nos svojemu soprojcu. Zadeva je prišla pred poroto. Zagovornik "nosogrizeca" je trdil, da nos sploh ni del človeškega telesa, kajti del človeškega telesa je le tak del, ki obstoji z mišic, žil in živcev itd., nosa pa je sam hrustanec. Premeten odvetnik je porotnike res prepričal, da nos ni del človeškega telesa, in porotniki so "nosogrizeca" opustili.

Ta modrost pa ni ugajala gospodom v ministrstvu za pravosodje in tudi drugim ljudem ne. Zato so izdali postavo in jo predložili parlamentu, da je tudi nos del človeškega telesa. Parlament je predloženo postavo odobril in sedaj ima na Angleškem tudi nos svojo pravico.

SAKSER STATE BANK

82 CORTLANDT STREET
NEW YORK, N. Y.

posluje vsak delavnik
od 8.30 dop. do 6.
popoldne.

Za večjo udobnost
svojih klientov, vsak
ponedeljek do 7. ure
zvečer.

Poslužujemo se val brez trzeme
te stare in stanovitne domače
banke.

Kretanje Parnikov
Shipping News

6. novembra: Homerie, Cherbourg Stettendam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam	8. decembra: Milwaukee, Cherbourg, Hamburg
7. novembra: America, Cherbourg, Hamburg	9. decembra: President Roosevelt, Cherbourg, Hamburg Deutschland, Cherbourg, Hamburg
10. novembra: Roma, Napoli, Genova	11. decembra: Ile de France, Havre Berengaria, Cherbourg
11. novembra: Leviathan, Cherbourg Deutschland, Cherbourg, Hamburg	12. decembra: Roma, Napoli, Genova
12. novembra: Dresden, Cherbourg, Bremen	15. decembra: Bremen, Cherbourg, Bremen New York, Cherbourg, Hamburg New Amsterdam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam
13. novembra: Aquitania, Cherbourg Majestic, Cherbourg St. Louis, Cherbourg, Hamburg	17. decembra: Berlin, Boulogne Sur Mer, Bremen
14. novembra: Ile de France, Havre Vulcania, Trst President Roosevelt, Cherbourg, Hamburg New Amsterdam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam	19. decembra: St. Louis, Cherbourg, Hamburg
17. novembra: Bremen, Cherbourg, Bremen	22. decembra: Vulcania, Trst
18. novembra: New York, Cherbourg, Hamburg	23. decembra: President Harding, Cherbourg, Hamburg Albert Ballin, Cherbourg, Hamburg
19. novembra: Berlin, Boulogne Sur Mer, Bremen	26. decembra: Aquitania, Cherbourg
20. novembra: Olympic, Cherbourg Rotterdam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam	28. decembra: Europa, Cherbourg, Bremen
21. novembra: George Washington, Cherbourg, Hamburg	30. decembra: Hamburg, Cherbourg, Hamburg
25. novembra: Albert Ballin, Cherbourg, Hamburg	
26. novembra: Stuttgart, Cherbourg, Bremen	
27. novembra: Homerie, Cherbourg Augustus, Napoli, Genova	
28. novembra: President Harding, Cherbourg, Hamburg Olympic, Cherbourg	

NARAVNOST V JUGOSLAVIJO

Nova jadranska orjaka

SATURNIA in VULCANIA

sta odlična med največjimi in najhitrejšimi jadrskimi avta. Uzorna služba vas čaka. Ujudni, pozorni uslužbenci, ki govorijo slovensko, so vam na razpolago. In hrana je taka kot v najboljših hotelih. In samo pomislite na kratko, ceno-
teletniško vožnjo v Slovenijo. Mali stroški za prtljago in brezplačni vize. Odločite se za potovanje vnaprej!

VULCANIA

14. novembra

SATURNIA

3. decembra

Katerikoli agent vam bo rezerviral kabino

COSULICH LINE

17 Battery Place New York

DVA VELIKA BOŽIČNA IZLETA V DOMOVINO

NA EKSPRESNIH OCEANSKIH VELIKANIH

"PARIS" — 1. DECEMBRA

Pod osebnim nadzorstvom LOUIS GOLDBERG-a, člana našega newyorškega urada in —

"ILE DE FRANCE" — 11. DECEMBRA

pod strokovnjakim vodstvom JOSEPH-a MAJDIČ-a, člana naše agencije v Buchsu

NARAVNOST V HAVRE

Naglica — Udobnost — Postrežba — Izborna hrana

NIZKE CENE DO LJUBLJANE IN NAZAJ

"Paris" \$182.00 "Ile de France" \$186.00

Zajamčite sedaj prostore. Vprašajte našega bližnjega agenta za podrobnosti.

FRENCH LINE

19 STATE STREET NEW YORK, N. Y.

PRIHODNJI NAŠ SKUPNI IZLET

po FRANCOSKI PROGI

s parnikom

"Ile de France"

14. novembra

Vozni list III. razreda stane do Ljubljane samo \$104.73, za tja in nazaj pa samo \$186. in vojni davek posebej.

Že sedaj opozarjamo rojake na naš skupni BOŽIČNI izlet, ki se bo vršil z ravnatom parnikom na 11. dec. in bo potnike spremljal g. JOS. MAJDIČ, glavni zastopnik francoske proge v Buchsu (Švica), ki pride nalašč v ta namen semkaj.

Po COSULICH PROGI priredimo naš prihodnji skupni izlet z ladjo "VULCANIA" dne 14. novembra in skupni božični izlet pa na 3. decembra z ladjo "SATURNIA". Cena do Trsta \$100.; za tja in nazaj pa \$164. in vojni davek posebej.

MI ZASTOPAMO POLEG TEH DVEH PROG TUDI VSE DRUGE PROGE KOT NAPRIMER: CUNARD LINE, WHITE STAR LINE, RED STAR LINE, NORTH GERMAN LLOYD, HAMBURG-AMERICAN LINE, HOLLAND AMERICAN LINE, U. S. LINES in druge

ZA POJASNILA GLEDE POTOVANJA, POTNIH LISTOV, CEN, VIZEJEV IN PERMITOV SE OBRNITE NA DOMAČO TVRDKO

Sakser State Bank

82 Cortlandt Street New York, N. Y.